

blev forelagt et Forslag, til en Lov om Til- lægsbevilling for Finantsaaret 1850—1851, blev det under Forhandlingerne derom oplyst, at nogle af de Summer, som vare begjærede til Udgifter ved Krigsministeriet til et Beløb af omtrent 5½ Million Rbd., vare bestemte til at bestride Udgifter, som ikke alle ventedes at falde indenfor det paagjældende Finantsaar, men hvoraf nogle enkelte først ventedes at falde efter Finantsaarets Udløb. Jeg tillod mig dengang at gøre opmærksom paa det Uhen- sigtsmæssige i, at vedtage en Lov for Finants- aaret 1850—1851 om de Udgifter, som forud- sættes at kunne falde efter Finantsaarets Ud- løb, og det Udvalg, som i den Anledning var nedsat, erkendte ogsaa det Grundede i disse Bemærkninger og foreslog derfor en Bestem- melse, som siden efter er gaaet over i selve den Lov, der udkom under 27de Marts 1851, idet der nemlig i § 11 af denne Lov staaer, at der til Krigsministeriet bevilges en Sum af om- trent 4½ Million Rbd., „dog under Forbehold af, at de almindelige Bestemmelser med Hen- syn til Regnskabernes Afslutning derved iagt- tages“ (Hør!). Det blev under Forhandlin- gerne oplyst af den ærede Ordfører for Udval- get, at Meningen hermed var den, at Regn- skaberne skulde afsluttes til den sædvanligt ved- tagne Tid, og forsaavidt da ikke alle de paa- gjældende Udgifter vare foresaldne, var der i denne Lov en formel Berettigelse for Krigs- ministeren til alligevel at gjøre disse Udgifter, men saaledes, at de bleve opførte i det næste Aars Budget. Den ærede Krigsminister var fuldkommen enig i denne Anskuelse, idet han yttrede, saaledes som det staaer anført i Rigs- dagstidenden for forrige Session Pag. 6712: „Naar det under Nr. 3 hedder: „dog under Forbe- hold af, at de almindelige Bestemmelser med Hensyn til Regnskabernes Afslutning derved iagttages“, forstaaer jeg det saaledes, at der efter Finantsaarets Slutning den 31te Marts reserveres Ministeriet en Tidsfrist, inden hvil- ken det kan anvise saadanne Udgifter, som ere faldne i det forbigangne Finantsaar. Denne Tidsfrist har hidtil været et heelt Dvartal, og, indtil anderledes bliver bestemt, maatte den vel vedblive.“ Lidt længere nede siger han endvidere: „Derimod ville saadanne Udgifter,

som først falde efter Udløbet af denne Tids- frist, der jo, som sagt, nu er 3 Maaneder, el- ler efter Udløbet af den kortere Tid, der i Fremtiden maatte blive vedtagen, føres paa det næste Aars Regnskab“, og længere henne yt- trede den ærede Krigsminister, at han maatte tilføie, at de Bestemmelser, der i Almindelig- hed maatte blive tagne om Regnskabernes Af- slutning, og om hvorlænge et Ministerium i et følgende Aar kan vedblive at anvise Udgif- ter for det forbigangne Aar, ogsaa maa være gjældende og bindende for Krigsbestyrelsen; „men, indtil der træffes anden Bestemmelse, er det naturligviis Krigsministeriets Pligt at holde sig den nu gjældende Bestemmelse efter- rettelig“. Den ærede Krigsminister har altsaa sagt, at han erkender, at de nu gjældende Be- stemmelser ere, at der kun kan anvises paa en Sum, som er stillet til Disposition i en Fi- nantslov, 3 Maaneder efter Udløbet af samme, og at det er Krigsministerens Pligt at holde sig disse Bestemmelser efterrettelig. Den ærede Krigsminister har altsaa erkendt, at han kun indtil 1ste Juli kan være berettiget til at anvise Summer, som ere bevilgede i Fi- nantsloven for 1850—1851 (Hør!), og at han er forpligtet til til den Tid at afslutte sit Regnskab. Dersom nu altsaa den ærede Krigs- minister har anvist Penge, som ere bevilgede i Finantslovene for 1850—51, ud over denne Periode eller efter 1ste Juli 1850 og vil op- tage disse Udgifter i Regnskabet for dette Fi- nantsaar, saa har den ærede Minister efter sine egne Udtalelser overtraadt sin Pligt (Hør!). Jeg siger ingenlunde, at det er saa, men jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at dersom den ærede Krigsminister har gjort det, og jeg skal tillade mig at anmode ham om dog at bekræfte, at det ikke er saa, saa har han over- traadt sin Pligt, og saa er den Bevilling, som er givet i Loven af 27de Marts 1851, ughyl- dig, thi den er givet under Forbehold af, at de almindelige Bestemmelser om Regnskabernes Afslutning overholdtes. Den hele Sum, som er bevilget, er altsaa ikke bevilget, naar den Forudsætning, under hvilken den er bevilget, ikke er fyldstgjort, og den ærede Minister maatte saaledes, dersom saadanne Anviisninger havde fundet Sted, være kommen og begjæret